

Mål nr 05-123

P.ans. 0101946-2

PATENTBESVÄRSRÄTTENS

DOM

meddelad 2009-10-14 efter överklagande av Patent- och registreringsverkets beslut, se bilaga 1.

Klagande: Trelleborg Forsheda Sweden AB

Ombud: Awapatent AB

Motpart: HordaGruppen Vätterleden AB

Ombud: Patentbyrå Y Wallengren AB

Målet gäller: Upphävande av patent på fästelement för förbindning av två föremål, ett förfarande för sammankoppling av två föremål, en vibrationsdämpare samt förfarande för variation av styvheten hos ett fästelement.

DOMSLUT

Patentbesvärsrätten undanröjer det överklagade beslutet och upphäver patentet.

LC

Postadress
Box 24160
104 51 Stockholm

Besöksadress
Karlavägen 108

Telefon
08-783 38 50

Fax
08-783 76 37

Org.nr
202100-3971

REDOGÖRELSE FÖR SAKEN OCH FRAMSTÄLLDA YRKANDEN

HordaGruppen Vätterleden AB ansökte den 5 juni 2001 om patent på ”Upphängningsanordning samt förfarande för anpassning av dess styvhet”. Patent meddelades den 5 augusti 2003. Forsheda AB, numera Trelleborg Forsheda Sweden AB, gjorde därefter invändning mot patentet varvid Patent- och Registreringsverket (Patentverket) genom det överklagade beslutet avslag invändningen. I beslutet noterade Patentverket först att endast nyhetskravet behövde prövas eftersom den svenska patentansökan 0002060-2 A (D1), vilken angavs motsvaras av WO 01/92752 A1 (D2), inte var allmänt tillgänglig vid föreliggande ansökans ingivningsdag och konstaterade därefter att vad som anges i patentets respektive självständiga patentkrav är nytt i förhållande till den genom D1 kända tekniken.

Uppfinningen

Av patentbeskrivningen framgår bl.a. följande om känd teknik och ändamålet med uppfinningen.

Vid ett flertal användningsområden är flexibla upphängningar av föremål önskvärda. Ett särskilt viktigt användningsområde är användningen i vibrationsdämpare, där ett masselement är sammankopplat med en monteringsplåt. Förbindelsen mellan monteringsplåten och masselementet är därvid något eftergivlig, så att vibrationer släcks ut, eller åtminstone dämpas, beroende på masselementets vikt och geometriska utformning i samverkan med styvheten eller fjädringen hos upphängningen. Vibrationsdämpare används på en rad områden: i bilar, i tillverkningsmaskiner, i tvättmaskiner och många andra tillämpningar.

För närvarande är det vanligt att använda infästningar där solida fästelement av gummi har vulkats fast på ett underlag, dvs monteringsplåten. Denna lösning fungerar dock inte tillfredsställande. Ett stort problem är att vibrationsdämpningen har en dålig noggrannhet. Detta har flera orsaker. En orsak är att det gummimaterial som används har en sammansättning som varierar

något mellan de olika tillverkningstillfällena, vilket medför att även dess vibrationsdämpande egenskaper varierar något. Dessutom är det svårt att få en tillräckligt stor noggrannhet vid fastvulkningen, vilket medför att fästelementens egenskaper har en alltför stor spridning.

Andra användningsområden är upphängningar där det är önskvärt med en viss fjädring i fästelementen, upphängningar där man önskar en viss ljuddämpning, samt upphängningar där det är önskvärt med elektriskt isolerande egenskaper. Skruvar, bultar och liknande fästelement i metall är i dessa fall svåra, för att inte säga omöjliga, att använda.

Om väsentliga fel uppstår vid vulkningen, så måste hela arbetsstycket kasseras, såväl monteringsplåt som de fastvulkade gummielementen. Slutligen medför vulkningsförfarandet en begränsning vid materialvalet, eftersom långtifrån alla material lämpar sig för vulkning.

Den föreliggande uppfinningens ändamål är att åstadkomma ett fästelement som ger en förbättrad noggrannhet vid dämpning och som därmed minimerar kassationen vid tillverkningen, ett förfarande för sammankoppling av två föremål under åstadkommande av goda och exakta fjädringsegenskaper samt en vibrationsdämpare vars dämpningsegenskaper kan styras med stor noggrannhet.

De självständiga patentkraven enligt patentet har följande lydelse.

1. Fästelement, framställt av ett elastiskt material, såsom gummi, för förbindning av två föremål (2, 3), varvid fästelementet (4) har en långsträckt hålighet (5), med en utåt öppen ände, k ä n n e t e c k n a t av, att för åstadkommande av en varierbar styvhet hos fästelementet (4), är hålighetens volym varierbar genom att dess längd är varierbar.

7. Förfarande för sammankoppling av två föremål (2, 3) med hjälp av ett fästelement med en långsträckt hålighet med en utåt öppen ände, varvid innefattas följande steg: fästelementet (4) anbringas på de två föremålen (2, 3), varefter en kontroll görs av att en önskad styvhet i

sammankopplingen uppnåtts, k ä n n e t e c k n a t av, att efter monteringen anpassas styvheten genom en variation av hållighetens volym.

12. Vibrationsdämpare (1) innefattande ett masselement (2) och ett monteringsorgan (3), vilka är förbundna av ett fästelement (4), vars styvhet är varierbar, och som innefattar en hållighet vars geometri är varierbar, k ä n n e t e c k n a d av, att fästelementets styvhet är varierbar genom att hållighetens (5) längd är varierbar.

16. Förfarande för variation av styvheten hos ett fästelement (4) med en inre, långsträckt hållighet (5), k ä n n e t e c k n a d av, att den långsträckta hålligheten (5) efter en kontroll av befintlig styvhet hos fästelementet (4), antingen fördjupas för att minska styvheten eller förkortas för att öka styvheten, varefter en slutlig kontroll görs av den uppnådda styvheten.

Yrkanden

Trelleborg Forsheda Sweden AB (Forsheda) har vidhållit sitt yrkande att patentet ska upphävas.

HordaGruppen Vätterleden AB (HordaGruppen) har bestritt ändring.

Grunder

Forsheda har till grund för sin talan åberopat att uppfinningen inte är ny och inte skiljer sig väsentligen från känd teknik samt att patentansökan ändrats så att patent söks på något som inte framgick av ansökan på dess ingivningsdag.

HordaGruppen har vidhållit att samtliga patenterbarhetskriterier är uppfyllda.

Anförda dokument

Forsheda har här vidhållit de tidigare anförda dokumenten D1 och D2 samt hänvisat till ytterligare tre dokument enligt följande:

US 3319918 A (D3),
US 2951674 A (D4) och
SE 520717 C2 (D5).

Utveckling av talan

Forsheda har till utveckling av sin talan anfört i huvudsak följande.

Motsvarighet i grundhandlingarna

Ändringarna i det beviljade *patentkravet 1* strider mot 13 § patentlagen (PL) i två avseenden. För det första har bestämmelsen ”likaledes” tagits bort utan att grundhandlingen ger stöd för detta. För det andra har endast en del av särdragen i ursprungliga krav 2 förts in i krav 1.

Ursprungliga krav 2 definierar en utföringsform som bygger på att en plugg är införd i den långsträckt håligheten som har en utåt öppen ände. Vidare omfattar den i ursprungliga krav 2 angivna utföringsformen särdraget att pluggens längd är varierbar för åstadkommande av den varierbara längden hos den långsträckt håligheten. Dessa båda särdrag, dvs. att håligheten har en utåt öppen ände och att en plugg är införbar däri, är intimt förknippade med varandra i denna utföringsform. Ursprungliga krav 2 har således ”styckats” genom att enbart det ena av dessa intimt förknippade särdrag har förts in som en precisering av krav 1. En sådan ”styckning” har inget som helst stöd i grundhandlingen, av vilken fackmannen i stället inser att hålighetens volymvariation är helt avhängig det faktum att det finns en plugg och att denna plugg är införbar i håligheten. Se t.ex. sid. 5, rad 38-40 i den ursprungliga inlämnade ansökningstexten: ”Hålrummet 5 ges därefter denna längd genom att en låsplugg 10 kapas till en längd som motsvarar återstoden av hålrummet 5 och därefter införes”.

Vedertagen praxis, som förbjuder att i ett sammanhang beskrivna och definierade utföringsformer ”styckas” genom att endast delar av underkrav tas in i självständiga krav, finns väl dokumenterad i rättsfall från både EPO och svensk patenträtt. Här skall i synnerhet nämnas T 1067/97 från EPO:s Besvärskammare. I detta beslut avvisades ett kravyrkande på grund av att ett isolerat särdrag från en utföringsform hade förts in i huvudkravet.

Av grundhandlingsbeskrivningen, sid. 6 rad 5-11, framgår att ett alternativ till fästelement med ett hålrum som åstadkommit redan vid tillverkningen är att tillverka solida fästelement som förses med en hålighet först vid monteringen. Gällande alternativet med solida fästelement framgår det av beskrivningen att en plugg inte är nödvändig. Om däremot fästelementet tillverkats med ett hålrum från början utgör detta en utföringsform där grundhandlingarna inte ger stöd för annat än att en plugg måste ingå. Patentets krav 1 har emellertid formulerats så att en plugg inte är nödvändig för någon av fästelementets utföringsformer.

Ifrågavarande ändring av patentansökans krav 1 strider således mot 13 § PL och mot vedertagen praxis.

Ändringarna i *patentkrav 7* strider mot 13 § PL i två avseenden. För det första har den lösryckta bestämningen att håligheten har en utåt öppen ände förts in i kravet utan att den i kombination därmed nödvändiga pluggen finns med. Samma argumentation som mot krav 1 är således tillämplig mot krav 7 i detta avseende. För det andra har kravets 7 skyddsomfång utvidgats genom att hela den ursprungliga kännetecknande delen har tagits bort. I krav 7 angavs från början att styvheten anpassas ”genom en formförändring av det monterade fästelementet”. Grundhandlingen ger inget som helst stöd för att en sådan formförändring inte skulle utgöra ett väsentligt särdrag för förfarandet enligt detta självständiga krav. Ingenstans i den inlämnade ansökningstexten ges sökanden stöd för att byta ut hela den ursprungliga kännetecknande delen mot den som nu återfinns i det beviljade kravet 7. Sålunda strider gällande

krav 7 mot de villkor för ändring av ansökan som stipuleras i 13 § PL.

Ändringarna i *patentkrav 12* strider mot 13 § PL av samma skäl som anförts mot kraven 1 och 7. Det beviljade patentkravet 12 består i huvudsak av en sammanslagning av de ursprungliga kraven 12 och 13. Att håligheten ska vara långsträckt och att dess exakta geometri är varierbar, återfinns inte i det självständiga beviljade kravet 12. Ånyo har sökanden dristat sig att ”stycka” en i ett underkrav definierad utföringsform genom att enbart ta in vissa bestämmelser därunder i ett nytt självständigt krav. Grundhandlingen ger inget stöd för denna ”styckning”.

Något självständigt krav motsvarande det beviljade *patentkravet 16* fanns inte med i den ursprungliga inlämnade kravsatsen, utan detta krav har tillförts under ansökans behandling. Eventuellt stöd för krav 16 måste sålunda finnas i den ursprungliga inlämnade beskrivningen. Det generella förfarande som anges i krav 16 finns emellertid inte återgivet i den ursprungliga beskrivningen, och det går heller inte att utläsa ur de ursprungliga ritningarna.

HordaGruppen har under handläggningen i Patentverket angett att stöd för krav 16 finns på sid. 5, rad 36 – sid. 6, rad 2, dvs. det stycke som överbryggar sid. 5 och 6 i den ursprungliga ansökningstexten. Vid studium av detta stycke framgår tydligt att en plugg 10 är nödvändig för detta förfarande. Pluggen 10 kapas till en viss längd och förs in i hålrummet 5. Härvid ”förkortas” hålrummet 5 med en längd som motsvarar pluggens 10 längd. Närvaron av en plugg 10 är alltså oundgänglig för detta förfarande. Eftersom krav 16 inte anger någon plugg, saknar detta krav stöd i grundhandlingen. Vidare kan specifikt anmärkas att det textstycke som sökanden åberopat som stöd endast anger hur hålrummet förkortas, medan krav 16 talar om både fördjupning och förkortning. Grundhandlingen ger inget som helst stöd för någon ”fördjupning” av håligheten.

Nyhet

Patentets självständiga krav 1 och 12 är anordningskrav – inte förfarandekrav. I ett anordningskrav är det anordningens konstruktiva detaljutformning eller sammansättning som ska definieras.

D1 är som dokument betraktat endast anförbart mot nyheten (enligt 2 § 2 st. PL). I det överklagade beslutet framgår att Patentverket inte ansåg att D1 visar särdraget att fästelementets styvhet ändras genom att hållighetens längd anpassas (sid. 2, näst sista stycket). Beslutets formulering i övrigt måste tolkas som att man anser att övriga särdrag hos den påstådda uppfinningen står att finna i D1.

Fästelementet enligt D1 har ett hålrum med en utåt öppen ände. På sid. 7, rad 1-3 i D1 anges att ”Hålrummen 49 *kan* under eller efter monteringen fyllas med en avstämningsskärna...”. Av detta följer att avstämningsskärnorna är extrautrustning och att det är valfritt om en avstämningsskärna ska användas eller inte. I D1 (sid. 7, rad 17 – sid. 8, rad 24 och fig. 6-10) beskrivs vidare ett förfarande för att med hjälp av ett verktyg montera ihop en resonansdämpare som innehåller flera fästelement. Någon uppgift om att avstämningsskärnor monteras förekommer inte. Av sid. 8, rad 21-24 i D1 framgår att när monteringen är klar avlägsnas verktyget varefter den färdiga resonansdämparen slutmonteras genom fastsättning vid en vibrationsyta. Textstycket avslutas med en hänvisning till fig. 2 där resonansdämparen visas slutmonterad, utan förekomst av avstämningsskärnor. Om behov finns kan dock avstämningsskärnor föras in i ett fästelements hålrum för att justera dämpningen. Om detta görs kommer hålrummets längd att förändras och därmed fästelementets styvhet.

Fig. 4 i D1 visar ett elastiskt fästelement 2 med ett tomt hålrum 49. Med samma terminologi som används i patentets patentkrav kan hålrummets 49 volym, i frånvaro av

avstämningsskärna, anses vara maximal liksom dess ”längd”. I fig. 5 visas hur en plugg 65 är införd i hålrummet 49. Med samma definitioner blir hålrummets 49 volym utrymmet mellan hålrummets 49 inre botten och den inuti hålrummet 49 belägna ändytan av pluggen 65. Volymen blir i detta läge i stort sett lika med noll, liksom ”längden”. Fackmannen inser utan vidare att fästelementets 2 styvhet är olika i dessa båda extremlägen för pluggen 65, motsvarande maximal resp. minimal volym av håligheten 49. I synnerhet som trycket mellan pluggens utsida 65 och hålrummets 49 insida är olika i de båda fallen, liksom trycket mellan fästelementets 2 utsida och ingreppsställena hos de båda föremål som förbinds, dvs. kroppen 5 och plattan 10. Vidare framgår av fig. 5 att inte hela hålrummet är fyllt vid användande av en avstämningsskärna eftersom det kvarstår ett fritt utrymme ovanför kärnan. Det får anses framgå implicit av D1 att en kontroll görs av om önskad styvhet uppnåtts efter att fästelementet monterats. Därutöver är det självklart att avstämningsskärnan är avkortningsbar, oavsett om den faktiskt kortas av eller inte.

Följaktligen är D1, och D2 som motsvaras av D1, nyhets-hindrande för uppfinningen enligt anordningskraven 1 respektive 12, men även för uppfinningen enligt respektive självständigt patentkrav 7 och 16.

Krav 1 går också att läsa på D3, som sålunda utgör ett nyhets-hinder. Med användning av de hänvisningsbeteckningar som förekommer i fig. 2 och 3 i D3 (samt motsvarande textpartier) visar detta dokument ett fästelement 24 som är framställt av elastiskt material (kol. 3, rad 59-61) för förbindning av två föremål 22 och 26. Fästelementet 24 har en långsträckt hålighet 60 med en utåt öppen ände. I analogi med det ovan sagda vad gäller D1 utgörs hålighetens 60 volym av utrymmet mellan hålighetens 60 inre botten och den inuti hålighetens 60 belägna ändytan av pluggen 34. Hålighetens 60 volym är sålunda varierbar genom att dess längd (avståndet mellan hålighetens botten och pluggens ändyta) är varierbar. Pluggens 34 båda lägen i fig. 2 resp. fig. 3 illustrerar denna varierbara volym av hålighetens 60. Fackmannen inser att fästelementets 24 styvhet är

olika i dessa båda lägen, eftersom anliggningskraften mellan pluggens 34 utsida och hålighetens 60 insida är olika liksom anliggningskraften mellan fästelementets 24 utsida och ingreppsställena 28, 30 hos föremålen 22 och 26. Detta illustreras av att fästelementets 34 mellan föremålen 22, 26 belägna flänsparti 42 tydligt buktar radiellt utåt i det läge som visas i fig. 3. Sålunda uppfyller D3 samtliga kravets 1 bestämmningar.

Vad gäller kraven 7, 12 och 16 kan med hänsyn till D3 motsvarande resonemang föras som förts avseende krav 1. I synnerhet ska därvid påpekas att det genom D3 kända fästelementet är en vibrationsdämpare, se t.ex. kol. 1, rad 10-12, vilket har bäring på krav 12.

Krav 1 går att läsa även på D4, som i fig. 2-3 visar ett elastiskt fästelement 26 som förbinder två föremål 22, 24 och som har en långsträckt hålighet 48 vars volym är varierbar på samma sätt som diskuterats ovan genom införing av en plugg 52 i håligheten 48. Sålunda utgör också D4 nyhetshinder mot det som anges i krav 1 och i övriga självständiga krav. Det kan påpekas att även det genom D4 kända fästelementet är en vibrationsdämpare (se kol. 1, rad 15-18), vilket har bäring på krav 12.

Uppfinningshöjd

För det fall D3 och D4 inte skulle anses ha nyhetshindrande verkan var för sig hävdas att det som anges i de självständiga kraven i vart fall saknar uppfinningshöjd mot bakgrund av vad som är känt genom dessa båda mothåll kombinerat med fackmannens allmänna kunskaper inom ifrågavarande teknikområde. Härvid kan t.ex. hänvisas till D5 som beskriver ett elastiskt stöt- och vibrationsupptagande organ eller fästelement 1, som omfattar en inre hålighet 7 med en utåt öppen ände och en viss volym (se fig. 1). På sid. 5, rad 3-7 anges att den inre håligheten 7 är så utformad att den dämpande kraften i den elastiskt stötupptagande kroppen 2 ökar progressivt med kroppens 2 hoptryckning. Fackmannen inser att hålighetens 7 volym härvid varierar och därmed den elastiska kroppens 2 styvhet.

HordGruppen har till utveckling av sin talan anfört i huvudsak följande.

Motsvarighet i grundhandlingarna

Vid formulering av nya patentkrav får dessa grundas på utföringsformer som finns angivna i någon del av grundhandlingarna.

Beträffande *krav 1* angrips det faktum att ordet likaledes inte återfinns i det meddelade kravet 1. Detta är visserligen sant, men med tanke på att nationalencyklopedin definierar detta som ”på liknande sätt som den/det nyss omnämnda” har detta ord knappast någon självständig betydelse. Eftersom uttrycket ”varierbar styvhet” i det beviljade kravet 1 inte föregås av det faktum att hållighetens volym är varierbar, skulle det av rent språkliga skäl ha varit felaktigt att behålla ordet ”likaledes” framför begreppet ”varierbar styvhet”. Sambandet mellan den varierbara volymen hos hålligheten och den varierbara styvheten hos fästelementet är dock detsamma i det ursprungligen inlämnade kravet 1 som i det beviljade kravet 1, även om begreppet ”likaledes” utgått. HordaGruppen har svårt att se att detta enda ord, som egentligen bara förstärker det faktum att såväl styvheten som volymen i kravet 1 båda anges vara varierbara, skulle vara att betrakta som ett särdrag hos uppfinningen. Trots detta kan vi hänvisa till rättsfallet T 172/82 ”The deletion of a feature in a claim is allowable and required if it clarifies the claim and removes an inconsistency”. Om detta gäller för ett särskilt särdrag, så gäller det i än högre grad för ett ord som i sig självt inte är betydelsebärande, såsom ”likaledes”.

Beträffande den påstådda ”styckningen” av särdragen i kravet 2 är det visserligen sant att inte alla särdrag i detta krav förts in i kravet 1. Vi kan dock konstatera att det enligt det av motparten citerade rättsfallet T 1067/97 framgår tydligt att det inte är kravens formuleringar som definierar utföringsformerna utan det som är avgörande är presentationen av utföringsformerna i beskrivningstexten (se st. 2.1.1 – 2.1.3 i rättsfallet). Motparten har valt att

hänvisa endast till sådana delar av grundhandlingen som överensstämmer med den inlämnade argumentationen, men det finns andra delar av beskrivningstexten som klart anger att en låsplugg inte alltid är nödvändig. Några sådana ställen i beskrivningstexten är sid. 6, rad 8-11 och rad 18-20. På sid. 4 rad 37 anges att en låsplugg 10 är införbar i urborrningsens 5 öppna ände. Det faktum att ordet införbar används torde innebära att den inte är absolut nödvändig. Slutsatsen måste således bli att fästelementet enligt uppfinningen är varierbart på flera olika sätt och att användandet av en låsplugg 10 är valfri inom ramen för de egenskaper som man önskar uppnå.

I motsats till vad invändaren försöker göra gällande, är det godkända kravet 1 avsett att täcka utföringsformer av fästelementet såväl med som utan den införbara pluggen. Båda dessa utföringsformer har funnits med i ansökningen från början. Hänvisningen till rättsfallet T 1067/97 faller då platt till marken, eftersom förutsättningarna i detta rättsfall inte överensstämmer med förutsättningarna i det rubricerade ärendet. I rättsfallet anges ju som en förutsättning ”... if a claim was to be restricted to a preferred embodiment ...”, men i rubricerade ärende är inte avsikten med kravet 1 att begränsa sig endast till en enda utföringsform. Istället är avsikten att täcka såväl den föredragna utföringsformen som utföringsformerna under rubriken alternativa utföringsformer. Först senare i kravuppsättningen görs sådana begränsningar att något eller några av underkraven inriktas på endast en av utföringsformerna.

Ett rättsfall som däremot är mer relevant i rubricerade ärende än de som Forsheda anfört är T 582/91 där man anger ”One feature of a dependent claim could be readily combined with a proceeding independent claim as long as the skilled person recognized that there was clearly no close functional or structural relationship between the one feature of that dependent claim and its other features”. Fackmannen torde vid genomläsning av beskrivningstexten inse att låspluggen inte är så nära förknippad med fästelementets hållighet, eftersom det tydligt anges på sid. 6, rad 10-11 att den lösa låspluggen inte är nödvändig i en alternativ utföringsform.

Vidare anger T 66/85 ”Deleting a technical feature is allowed, if the description contains at least one embodiment without this feature whether or not the feature is relevant for the invention”. Vi kan bara konstatera att den nyss nämnda alternativa utföringsformen anger att låspluggen inte är nödvändig, medan den föredragna utföringsformen visar förekomsten av en låsplugg.

Således faller motpartens argument mot att det beviljade kravet 1 inte skulle ha stöd i grundhandlingen.

Beträffande *kravet 7* vill vi betona att det givits en utformning som är analog till kravet 1. Analogin innebär särskilt att det stöd i grundhandlingen som åberopas för krav 1 också gäller för krav 7.

Beträffande *krav 12* har detta stöd i beskrivningstexten, sid. 6, rad 18-20 och sid. 4, rad 37-41, och det hänvisas särskilt till att kravet ska läsas mot bakgrund av beskrivningstexten och att tolkningen görs av en fackman på området. Denne skulle inte ge någon överdriven betydelse åt sådana ord som inte påverkar särdragets sakliga innehåll, utan man kan räkna med att han ser till fakta i patentkraven.

Vad gäller *krav 16* är det visserligen sant att det inte finns någon motsvarighet till detta i de ursprungligen inlämnade kraven, men påståendet om att stöd i grundhandlingen saknas är gripet ur luften. Härvid ska särskilt framhållas sid. 5, rad 29-31 och sid. 6, rad 6-14 i den ursprungligen inlämnade beskrivningstexten. Sammantaget torde stöd för de i kravet 16 upptagna bestämmingarna kunna återfinnas häri.

Nyhet och uppfinningshöjd

Det i D1 visade fästelementet, ingående i en resonansdämpare, har ett hålrum som kan vara försett med en avstämningsskärna – antingen finns den eller så finns den inte. När en avstämningss-

kärna förekommer fyller den enligt alla utföringsformer ut hålrummet helt och hållet. Resonansdämparen kan finavstämmas och de enda variationsmöjligheter som finns för detta är de som anges på sid. 10, rad 15-17 i D1, dvs. att ändra material i avstämningsskärnorna så att de får olika hårdhet. Uppgiften på sid. 7, rad 1-3 om att fästelementets hålrum kan "fyllas" med en avstämningsskärna innebär att det inte blir något fritt utrymme kvar av hålrummet. Det utrymme ovanför kärnan som visas i fig. 5 beror säkerligen på toleransavvikelse vid tillverkningen och torde inte kunna påverka fästelementets egenskaper. I det efterföljande stycket, dvs. sid. 7 rad 5-8 där det anges att kärnan inte nödvändigtvis helt fyller ut hålrummet, framgår inte något om att avkorta avstämningsskärnan för att inte helt fylla ut hålrummet. Någon sådan uppgift förekommer inte heller i någon annan del av D1.

Fig. 4 i D1 visar ett tillstånd före montering och konstruktionen i D1 är inte på något sätt avsedd att användas i det i fig. 4 visade tillståndet. Fig. 5 visar däremot det enda i D1 beskrivna användningsläget. Alla lägen mellan det som visas i fig. 4 och det som visas i fig. 5 är lägen som temporärt intas under monteringsprocessen. Trots att motparten talar om två olika extremlägen, kvarstår faktum att det endast finns ett enda användningsläge. Således kan varken fig. 4 eller fig. 5 vara nyhetshindrande för rubricerade patent. Och då D1 som enda alternativ till variation anger att avstämningsskärnornas material kan ändras föregriper den genom D1 kända tekniken inte vad som anges i patentets självständiga patentkrav.

D3 beskriver en vibrationsisolator och avser därigenom ett annat tekniskt område än det som uppfinningen enligt patentet avser. Vidare innehåller D3 ingen uppgift om att ett hålrum eller en kärna för ett hålrum ska kortas. Av de figurer som förekommer i D3 är det först i fig. 3 som en färdig anordning föreligger (spalt 3, rad 21-44). Beträffande fig. 2 i D3 måste med kraft framhållas att denna figur inte avser ett färdigmonterat tillstånd där vibrationsdämparen kan användas,

utan endast ett temporärt intaget läge under monteringsprocessen.

D4 (spalt 3, rad 34-44) beskriver ett fästelement med en plugg som fyller ut ett hålrum. Om pluggen skulle kortas av skulle konstruktionen förstöras. Pluggen i fråga måste ha kvar sin funktion, det är inte bara att korta av något. De av användaren påstådda extremlägena eller några lägen där emellan för pluggen i D4 existerar inte. Pluggen har endast ett användningsläge, vilket inte medger någon avstämning av dämpningen. Detta framgår med all önskvärd tydlighet på spalt 3, rad 39-46 i D4 där funktionen hos pluggens förtjockade ände beskrivs, och där det tydligt framgår att denna funktion inte skulle erhållas i andra lägen på pluggen.

Ingen av D3 eller D4 utgör därför nyhetshinder mot något av de självständiga patentkraven enligt patentet.

Uppfinningen enligt respektive självständigt patentkrav har därutöver uppfinningshöjd i förhållande till vad som är känt genom D3 och D4, bl.a. eftersom det i dessa dokument inte framgår att en kärna eller plugg ska avkortas. Det kan inte anses som självklart att korta av en plugg om det samtidigt innebär att konstruktionen förstörs.

Av D5 framgår inte någon som helst hänvisning till att organet är avsett för vibrationsdämpning eller ens är lämpligt för detta. Då endast förloppet vid upptagande av enstaka stötar diskuteras i D5 är det svårt att se hur detta dokument ensamt eller i kombination med dokument (D3 och D4) som inte heller visar vibrationsdämpare skulle kunna leda fackmannen till uppfinningen enligt rubricerade patent.

Övrigt

Muntlig förhandling har hållits.

DOMSKÄL

Forsheda har anfört att patentansökan ändrats i strid mot 13 § PL, bl.a. av det skälet att patentets krav 12 saknar uppgift om att en hålighet i fästelementet är långsträckt.

Av patentets krav 12 framgår att det avser en vibrationsdämpare som innefattar ett masselement och ett monteringsorgan, vilka är förbundna av ett fästelement, som innefattar en hålighet vars längd är varierbar. Patentkravet 12 kommer därmed att omfatta en vibrationsdämpare med fästelement som kan ha en icke-långsträckt såväl som en långsträckt förtillverkad hålighet. Av grundhandlingarna framgår emellertid inte annat än att håligheten/hålrummet ska vara långsträckt vid fästelement med ett förtillverkat hålrum. Patentets krav 12 omfattar därmed sådant som det saknas motsvarighet för i grundhandlingarna, vilket medför att patentansökan åtminstone av detta skäl ändrats i strid mot 13 § PL.

Forsheda har vidare anfört att bl.a. fästelementet, enligt patentets krav 1, inte är nytt i förhållande till den genom exempelvis D1 kända tekniken.

I D1 beskrivs en resonansdämpare som enligt en första utföringsform (fig. 1-3) innefattar en svängningskropp och en monteringsplatta, vilka via ett antal dämpelement är förbundna med varandra. Varje sådant dämpelement, med formen av en stympad kon, är bildat av ett elastiskt material, exempelvis naturgummi, och har en långsträckt, invändig hålighet/hålrum som är öppet mot dämpelementets ena ände. Genom lämpligt val av dämpelementens tvärsnittsarea och material kan önskade vibrationsdämpande egenskaper erhållas (sid. 6, rad 27-30). Det anges vidare att hålrummet hos ett fästelement under eller efter monteringen kan fyllas med en avstämningsskärna av ett önskat material för att därmed påverka dämpegenskaperna (sid. 7 rad 1-3). Avstämningsskärnan ska därvid ha en lämplig form för att passa i hålrummet, dock ej nödvändigtvis helt fylla detta, och väljs med lämplig hårdhet för att påverka dämpelementets deformation under vibrationerna (sid. 7, rad 5-8).

Enligt vad som kan utläsas av D1 utgör den första utföringsformen av resonansdämparen (fig. 1-3) en färdig resonansdämpare som inte har någon avstämningsskärna monterad i dämpelementen. Detta vinner bl.a. stöd av att den monteringsbeskrivning av resonansdämparen som görs i D1 med hänvisning till fig. 6-10 inte innehåller någon information om montering av avstämningsskärnor samt att den avslutas med *dels* att den färdiga resonansdämparen, enligt fig. 10, är klar för slutmontering, *dels* en hänvisning till fig. 2 som visar en vid en fästytta anordnad resonansdämpare (sid. 4, rad 1-6) med dämpelement utan avstämningsskärnor. Att en avstämningsskärna inte är nödvändig vinner även stöd av att dämpelementets egenskaper kan ändras genom val av lämpligt material och tvärsnittsarea hos dämpelementet (sid. 6, rad 27-30).

Genom D1 är således känt ett i en resonansdämpare ingående dämpelement med hållighet, som vid en utåt öppen ände valfritt kan förses med en avstämningsskärna. Hållrummet i fästelementet har därvid en viss längd och volym utan avstämningsskärna. Vid användning av avstämningsskärna kommer hållrummets längd och volym att reduceras, och därmed varieras, kraftigt genom att det blir nästan eller helt fyllt (sid. 7, rad 7 och fig. 5). Och som en följd av en sådan användning kommer även dämpelementets styvhet oundvikligen att förändras.

Genom att dämpelementet, som får sägas motsvara ett fästelement, kan vara anordnat utan avstämningsskärna eller vara försett med en avstämningsskärna som helt eller delvis fyller ut hållrummet, beskriver D1 ett dämpelement/fästelement som har ett hållrum vars längd och volym är varierbar så att dämpelementets styvhet oundvikligen varieras.

Det i patentets krav 1 definierade fästelementet överensstämmer därmed med dämpelementet enligt D1 och är således inte nytt.

Redan på grund av det nu anförda ska det överklagade beslutet

undanröjas och patentet upphävas.

Per Carlson   Anders **Fel! Kontakt har inte definierats.**

Håkan Sandh

Referent

Enhälligt

ANVISNING FÖR ÖVERKLAGANDE, se bilaga 2 (Formulär A)